

flige Udelsler altsaa under denne Forudsætning maae bortfalde for Fremtiden, hvorimod naturligtvis den hele Forandring maa blive uden Indskydelse paa saadanne Udelsler, der hverken ere Dommerkorn eller kunne betragtes som Æquivalent derfor. Saaledes har der t. Ex. paa Fano ifølge den derfra modtagne Indberetning ikke været svaret Dommerkorn, men derimod i Genhold til en kongelig Resolution af 11te Januar 1726 og en senere indgaaet Forening af 28de Februar 1778 en Afgift under Navn af Fiskepenge, uden at det kan sees, at denne skulde træde istedetfor Dommerkorn, og det er derfor antaget, at nysmeldte Afgift fremdeles maatte vedblive, medens paa den anden Side Birkedommeren ingen Deel vil kunne faae i den bevilgede Erstatningssum. Endnu bemærkes det med Hensyn til denne Sags Enkeltheder, at der i Læsø Birk vel aldeles ingen Steder findes paa 1 E. Hartkorn eller høiere, men at det ved et kongeligt Reskript af 2den April 1796 er bestemt, at Beboerne skulle yde Birkedommeren det ham tilkommende Dommerkorn in natura med $\frac{1}{2}$ Skp. Byg af hvert Sted uden Forskjel, og det er antaget heraf at maatte være en Følge, at alle Stederne maatte betragtes lige med Gaarde mellem 1 og 6 Edr. Hartkorn.

Ministeriet har foreløbigt ladet udregne, hvorledes Forholdet vilde stille sig for de forskellige Embeder, naar det i det forelagte Lovudkast indeholdte Forslag toges tilfølg. Det fremgaaer heraf, at mange Embeder, formeentlig ganske imod, hvad der ved Loven af 20de Juni 1850 har været tilstøttet, ville tabe 1 à 200 Rbd., adskillige 2. à 300 Rbd., enkelte endog derover, og dette er saa meget desto beklageligere, som Tabet for en stor Deel netop vil ramme de ringest aflagte Embeder. Dette kan ikke undgaaes, naar den Erstatningssum, der skal fordeles, er i den Grad utilstrækkelig, som Tilfældet er; men Billighed vil vistnok findes i høi Grad at tale for, at der under flige Omstændigheder tilstaaes i det Mindste de nuværende Embedsmænd for deres Embeds- tid et saadant personligt Lønningstillæg, at de kunne være nogenlunde stadesløse, hvilket er ganske overeensstemmende med de Grundsætning-

ger, der tidligere ere fulgte ved lignende Forandringer.

LXXXXI.

Forslag til Lov

om

Dverdragelse af Coloniestederne paa Allheden og Randbølls-Heide til sammes Fæstere som Selveiendom.

(Forelagt Landstinget d. 20de Decbr.)

§ 1.

Coloniestederne paa Allheden og Randbølls-Heide i Jylland skulle snarest muligt overdrages Fæsterne af samme eller dem, der, paa den Tid, denne Lov udkommer, retligen ere traadte i deres Sted, som Selveiendom, paa den i de følgende Paragraffer bestemte Maade; dog maa, for Colonibyen Christianshøvedes Bedkommende, sammes Udskiftning først være tilendebragt.

§ 2.

Kjøbesummen beregnes til 150 Rbd. for Lønde Hartkorn, saaledes dog, at for intet Sted bestemmes et mindre Beløb end 50 Rbd.

§ 3.

For den Deel af Kjøbesummen, som den første Erhverver ei foretrækker at udbetale constant, udsteder han til Statskassen sin Forskrivning, med 1ste Prioritets Panteret i Eiendommen (hvis Bygninger af Kjøberens skulle holdes forsikrede i Brandkassen) med alt dens Tilliggende og de til Samme hørende Besættings- og Inventarideler, affattet som Forskrivninger for Umyndiges Midler, men uopsigelig fra Statskassens Side, saalænge første Erhverver eller hans Enke besidder Eiendommen og behørigen opfylder de Forpligtelser, som Forskrivningen paalægger Skyldneren.

§ 4.

Denne Pantegjæld forrentes, saalænge den indestaar hos første Erhverver eller hans Enke, med 2 pCt. halvvaarlig i hver af de tvende